

[Statsministeren]

skeriet. Så snart det er sket, vil der blive fremsat forslag til den nødvendige danske lovgivning.

Regeringen vil fremsætte lovforslag, hvorefter de samlede kvoter for det støttede byggeri bliver fastholdt på samme høje niveau i 1984 som i året før.

Der har i det seneste år været en positiv udvikling i byggeeksporten. Det vil vi fortsat støtte med de ekstra midler, der er afsat i regeringens investeringsfremmeprogram.

Det tredje element i vækst- og moderniseringsprogrammet er som nævnt en reform af beskatningen. Stigningen i de direkte skatter gennem de sidste mange år har afsløret væsentlige mangler i vort skattesystem.

Derfor er det en højt prioriteret opgave på én gang at få reformeret indkomstbeskatningen og at få løst nogle vigtige problemer i erhvervsbeskatningen. Navnlig har den høje beskatning af merindkomst hos personer hæmmet lysten hos mange til at gøre en ekstra indsats og til at spare op.

Samtidig er der store forskelle i indkomstbeskatningen af personer, skattepligtige selskaber og skattefri institutioner. Det har tilskyndet til det, vi godt kan kalde skattetænkning, og det har skabt forvriddinger i mange økonomiske dispositioner. Derfor er det nødvendigt at ændre skattereglerne. Vi skal belønne initiativ og arbejdslyst, vi skal tilskynde til opsparings- og investeringsdispositioner, der er egnede til at fremme produktion og beskæftigelse, og samtidig må en rimelig fordeling af skattebyrden sikres. Skattereglerne må gøres enklere og lettere at forstå. Derved får borgerne også lettere ved at forudse de skattemæssige virkninger af deres dispositioner, og retssikkerheden på skatteområdet bliver forbedret.

Det lovforberedende arbejde vil vi søge gennemført så hurtigt, at der på de væsentligste områder kan fremsættes lovforslag allerede i den kommende folketingssamling. Det er hensigten, at væsentlige dele af en skattereform skal kunne få virkning fra 1. januar 1986.

På erhvervsbeskatningens område vil de forslag, der især tager sigte på at understøtte vækstpolitikken, imidlertid blive tilstræbt gennemført tidligere.

Mange af problemerne i vort skattesystem hænger sammen med de høje procenter, der arbejdes med, når man bevæger sig op over

proportionalstrækket, og derfor må vi sigte mod en betydelig forlængelse af proportionalstrækket. Det må antagelig ske over nogle år, men på længere sigt kan målet være at føre proportionalskatten helt til tops, så beskatningen af den først og den sidst tjente krone bliver den samme.

Det er en forudsætning for proportionalbeskatning, at der sker en fradragssanering, men regeringen vil ikke ændre adgangen til at fradrage renteudgifter i indtægten, og samtidig ønsker vi – det er også væsentligt – at fritage de laveste indkomster for skat.

Både formueskatten og den kommunale grundskyld af virksomheder har en række utilsigtede virkninger for beskæftigelse og produktion. Vi vil derfor se på, hvordan disse skatter kan lempes for erhvervsaktiver.

Endelig vil vi se på, hvordan vi kan skabe den bedst mulige harmoni mellem beskatning af selskaber og personligt drevne virksomheder uden at forøge provenuet af selskabsbeskatningen.

Regeringen har nedsat et sagkyndigt udvalg, der skal undersøge, hvordan vi kan gennemføre ændringer, der kan lette generationsskiftet inden for erhvervslivet, som jo ofte bliver udsat for en meget kraftig økonomisk belastning.

Et særligt udvalg overvejer ændringer i beskatningen af selvstændigt arbejdende kunstnere, så den passer bedre til kunstneres særlige arbejdsvilkår.

De to sidste elementer i vækst- og moderniseringsprogrammet vedrører den offentlige sektor.

Det er en afgørende betingelse for skabelse af et gunstigt investeringsklima, at den offentlige sektor ikke på ny begynder at vokse. Det er en strukturel svaghed ved dansk økonomi, at fremstillingssektoren er for lille i forhold til den offentlige sektor. Derfor er det nødvendigt fortsat at formindske statens underskud; det er en forudsætning for yderligere rentefald. En stigning i skattetrykket ville uundgåeligt lægge hindringer i vejen for den indkomstpølitik, som skal forbedre vore arbejdspladser konkurrenceevne.

Derfor må udgiftspolitikken tilrettelægges således, at vi sikrer, at den offentlige sektor tilpasses de samfundsøkonomiske muligheder. Det er regeringens mål år for år at reducere underskuddet på statsfinanserne.